

Välj glädjen

“Ett glädjefyllt hjärta, sådant är ditt liv. Lämna sorgen bakom dig!”. Denna uppmaning från en troende som levde för länge sedan är meningsfull även för oss idag. Vi genomgår prövningar och lidanden i våra liv, ibland i långa perioder. Men vi vill alltid försöka återupptäcka glädjen i att leva (Broder Alois, *Brevet från Chile*).

Moses (Kenya)

För mig personligen har det varit svårt att omfamna glädjen i vårt dagliga liv, efter det att vi förlorade två familjemedlemmar på så kort tid. Vi frågade oss vad det var som hände i våra liv. Jag har gått i kyrkan och bätt Gud om att återfå glädjen, och direkt kom glädjen tillbaka till mig och min familj. Det är svårt att finna glädjen då man lever ett världsligt liv, då glädjen ju är en gåva från Gud.

Genom att följa Guds bud, får vi del av Guds glädje som varje människa i hela världen vill ha. Vi uppmanas att sprida glädjen till andra eftersom vi är världens ljus, låta vårt ljus nå till alla. Vi borde dela med oss av vår glädje, på samma sätt som vi sprider ljuset i Taizé på söndagsbönen; för mig hade det stor betydelse i mitt liv och jag hämtade min styrka från den handlingen, att tända ljus, för jag vet vad det betydde i mitt liv. Må Gud ösa glädje över ditt liv för det är vad vi behöver mest i våra moderna liv.

Det som fullkomnar en människas liv är inte några spektakulära bedrifter, utan en fridfull glädje som berör vårt hjärta på djupet. Varje liv har oavslutade och fragmenterade drag och innehåller smärta, men detta utsläcker inte den stilla glädjen (Not 2).

Ryan (USA)

När jag tänker på att välja glädjen, tänker jag först på att reagera mot depression och sorg. Men jag kan öva mig i att välja glädjen redan nu, när jag får uppleva en vardaglig, flödande lycka. Alltför ofta finner jag en sorts tanklös tröst i mitt glada humör. Men när tidvattnet drar sig tillbaka och jag inte längre är glad, upptäcker jag att jag är helt beroende av min kortlivade känsla.

Att välja den gudomliga glädjen kräver därför att jag går från ouppmärksamhet till uppmärksamhet. Istället för att bestämma mig för att jag förtjänar att vara lycklig, måste jag tacka Gud för att mitt liv i alla fall är ljust just nu. Sedan kommer jag ihåg att min glädje inte finns i min omgivning eller i mitt mentala tillstånd. Jag påminner mig om att skälet till att jag handlar inte får vara själviskt; mitt liv är inte till för min egen glädje. Men bara för att mitt goda humör är kortvarigt, är det inte av ondo. Det är bara inte det mål jag strävar mot. Och då ber jag att jag, när jag omges av mörker, inte skall treva efter världens ljus, utan glädjas i ljuset från ordet.

Ibland kan de som lider av fattigdom och försakelse var kapabla till en spontan livsglädje, en glädje som motstår misströstan.

Maria Laura (Argentina)

Glädjen bland dem som lever i fattigdom har alltid varit ett mysterium för mig. När jag var 15 korsade mitt liv de fattigas liv, först när jag deltog i en missionskommunitet och idag, tio år senare, med Dominikanernas ungdomsrörelses kamp för social rättvisa. Jag kan inte fly från detta, medveten som jag är om de rättigheter som vi som samhälle trampar på.

Och underligt nog, ända sedan jag med dem delat situationer av djup sorg och maktlöshet, sett människor bli skadade och slagna, resignerade och desillusionerade, ensamma och håglösa, utan hopp och inspiration, har jag upplevt livsglädje, eftersom dessa människor har lärt mig att mitt i hopplöshet och situationer av smärtsam orättvisa finns en Gud som går med oss, dag för dag. De vet att han stöder dem i deras dagliga kamp, hjälper dem att överleva, även när de inte har någon styrka kvar. Dessa människor stiger upp varje dag med en levande förtröstan att Gud finns där mitt ibland dem och älskar dem djupt. Detta visar sig genom små tecken: omsorgen från en moder som ser sitt barn växa upp, barn som delar det lilla de har med sina bröder och systrar, unga människor som njuter av att dansa, kvinnor som brister ut i skratt i ett möte och stöttar varandra, gamla människor som arbetar tillsammans och får tillbaka glimten i ögat, enkla och djupa samtal över en tallrik *mate*, en bön mitt i byn. I dessa ögonblick av enkel gemenskap upptäckte jag en Gud som inbjuder oss att dra fram det bästa ur varje människa och ge det till andra, en Gud som visar sig i det enkla och oansenliga. De är kapabla till hopp, gästfrihet, berikande liv, bön, kamp, firande, kärlek och de inbjuder mig att leva i gemenskap, att dela de fattigas bröd likaväl som deras hunger.

Tack vare dem har jag lärt mig att lyckan inte är en personlig strävan, utan en gemenskap i kropp och blod, liv och död, sorg och hopp, mitt och ditt. Idag vill jag stanna kvar mitt bland de fattiga, för jag vet att vi tillsammans kommer att upptäcka livsglädjen.

Kärlek som visas oss framkallar en lycka som gradvis fyller vår själs djup. Och då leds vi att göra ett medvetet val, att välja glädjen.

Rosalia och Pablo (Spanien)

Vid dörrarna till Försoningskyrkan, där tusentals ungdomar väntade på att få komma in till Broder Rogers begravningsgudstjänst sommaren 2005, ville Gud att våra vägar skulle mötas. Några timmar senare visste vi redan att denna enorma gåva skulle få oss att omkullkasta våra planer och våra liv, för Guds vägar är precis så, överraskande och vackra. Från de första dagarna tillsammans på kullen har ett budskap klingat i våra hjärtan: livets enkelhet. Den enkelheten var väldigt attraktiv för oss, och vi bestämde oss för att följa vår intuition och förbinda oss till att leva ett enklare liv tillsammans. Denna sorts liv är vad som får oss att återupptäcka glädjen i vardagslivet, vardagens enkelhet, skönheten som verkligen betyder något, risken att ge sig hän åt att söka andra och att göra oss öppna för vad som då uppstår. Nu, mer än fem år senare, är detta vårt sätt att uppnå glädje. Och som ett gift par som väntar vårt första barn, kan vi inte sluta att tacka för denna upptäckt, som vi lever som en gåva från Gud.

Den heliga Anden planterar den uppståndne Kristus glädje i vårt innersta. Den finns där inte bara när allt är lätt. När vi möter en utmanande uppgift kan strävan återuppväcka glädjen.

Jessa (Filippinerna)

Vårt land är drabbat av en ekonomisk kris och många människor och familjer lever i fattigdom. Alla familjer kan inte äta tre måltider om dagen. Vissa familjer måste ta hand om sju eller nio barn utan att ha ett fast arbete eller en tillräcklig kompensation för detta. Ändå kan man se att människor, trots sin svåra verklighet, kan le och fortsätta med sina liv. Vi har inte mycket i livet, finansiellt eller materiellt, men vi ser den andra goda sidan av det. Vi låter saker som är mer meningsfulla få mer betydelse, såsom vår familj, våra vänner, människor runt om oss som älskar, stöder och bryr sig om oss. Ja, det är ett faktum att vi inte har mycket när det kommer till pengar, men vi värdesätter de saker i livet som är gratis, och det gör oss glada.

Att välja glädjen är verkligen ett val. Människor måste vara trogna och fortsätta att förtrösta. Som en ung person i mitt land, lever jag efter detta och försöker vara positiv, optimistisk och jag vet att trots allt som sker är Gud alltid där.

Den ortodoxe teologen Alexander Schmemmann skrev: "Glädje över något som inte är påtagligt, glädje från ovan; glädjen av Guds närvaro som rör själen. Och erfarenheten av denna beröring, av denna glädje kommer att styra kursen, riktningen för våra tankar och vår relation till livet." (Not 3)

Fiodar (Vitryssland)

Ibland när du läser texter av en författare, känner du en inneboende "tråd", en stämning, som inte kommer fram i de idéer eller punkter som författaren skriver om. Istället är det ett slags ljus som reflekteras i hela författarens produktion. I fader Alexander Schmemmanns texter var glädje denna tråd, detta ljus. Han var verkligen "glädjens apostel".

När jag slutat att läsa hans Dagbok, fanns närvaron, evangeliets glädje i den heliga Anden, kvar i mig. Ibland klagar han, ibland kritiserar han skarpt olika sidor av kyrkan och den sekulära världen. Men hans kritik handlar alltid om att det saknas glädje, oförmågan att glädjas. Fader Alexander skrev att vägran att glädjas är "källan till falsk religion". "Det är omöjligt att veta att Gud finns och inte glädjas."